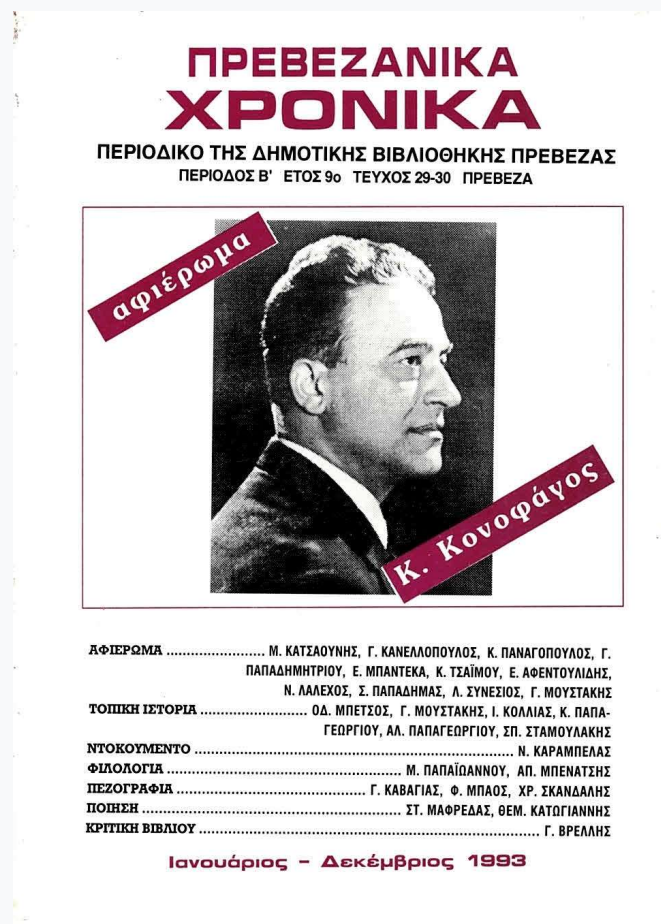

Πρεβεζάνικα Χρονικά

Αρ. 29-30 (1993)

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 29-30 (1993)

Ζητείται Ζωγράφος; Ο διοικητής της Αυτονόμου Βορείου Ηπείρου Γεώργιος Χρηστάκης Ζωγράφος

Νίκος Δ. Καράμπελας

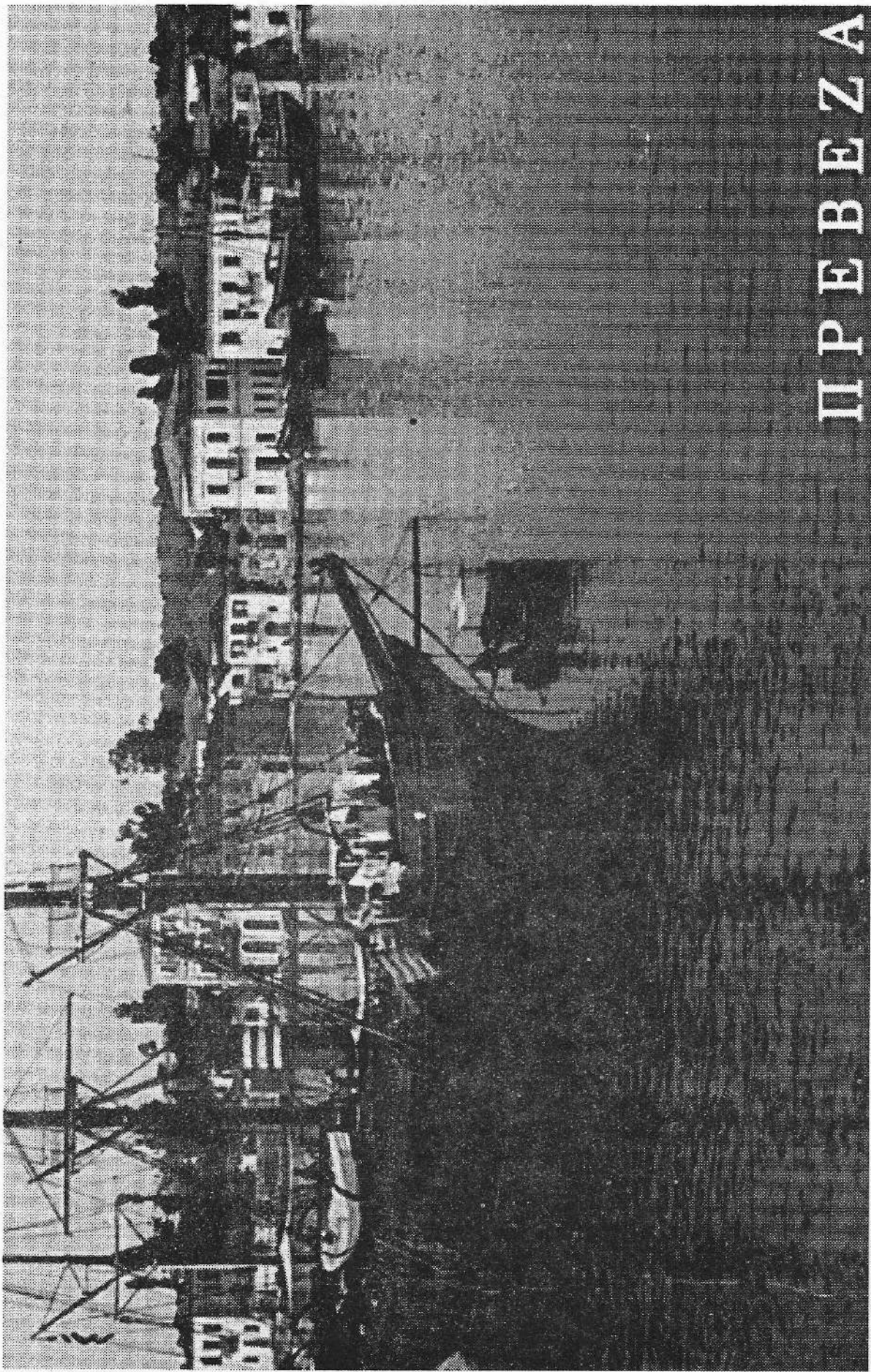
Copyright © 1970, Νίκος Δ. Καράμπελας

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Καράμπελας Ν. Δ. (2022). Ζητείται Ζωγράφος; Ο διοικητής της Αυτονόμου Βορείου Ηπείρου Γεώργιος Χρηστάκης Ζωγράφος. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, (29-30), 139-142. ανακτήθηκε από <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/prevchr/article/view/29543>

ПРЕБЕЗА

ΝΙΚΟΣ Δ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ

Συλλέκτης

Ζητείται Ζωγράφος

Το Ντοκουμέντο αυτής της έκδοσης των "Πρεβεζάνικων Χρονικών" αφορά όλη την Ήπειρο και θα ήταν χρήσιμο να το διαβάσουμε με προσοχή όλοι μας.

Είναι ένα δίστηλο από την "Μηνιαία Εικογραφημένη Ατλαντίδα" του Φεβρουαρίου του 1914.

Ο Διοικητής της Αυτονόμου Βορείου Ηπείρου

Γεώργιος Χρηστάκη Ζωγράφος

Ὁ ἄνθρωπος τῆς ἡμέρας, ὁ διεθνή ἀποκτήσας φήμην θεμελιωτῆς τῆς Πολιτείας τῆς Ἀυτονόμου Βορείου Ἡπείρου, ὁ ἀντιταχθεὶς δι' αὐτῆς εἰς τὸν ὑπὸ τῶν δύο Ἀδριατικῶν Δυνάμεων σχεδιασθέντα στραγγαλισμὸν διακοσίων χιλιάδων Ἡπειρωτῶν, προορισθέντων εἰς βίαιον ἐξαλβανισμόν εἶναι ὁ μέγας πολίτης τῆς Ἡπείρου, ὁ περὶ οὓς καὶ εὐθαρσῆς πατριώτης Γεώργιος Χρηστάκη Ζωγράφος.

Δι' αὐτοῦ, ἔχοντας συγκυβερνήτας καὶ συνεργάτας τοὺς ἱεράρχας Δρυϊνουπόλεως καὶ Βελλᾶς, τὸν μέγαν πατριώτην συνταγματάρχη Δούλην, τὸν γενναῖον ἀρχηγὸν τῆς Χειμάρρας Σπυρομήλιον καὶ τοὺς ἄλλους ἀρχηγούς, ἡ Βόρειος Ἡπειρος διεκδικεῖ τὰ ἐθνικά αὐτῆς δικαιώματα, ἀμυνομένη κατὰ τοῦ ἐξαλβανισμοῦ τῆς.

Ὁ Γεώργιος Χρηστάκη Ζωγράφος, υἱὸς τοῦ μεγάλου Ἡπειρώτου Χρηστάκη Ζωγράφου, τοῦ διὰ τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας καὶ δωρεάς πρὸς τὸ ἀλύτρωτον Γένος ἀνακηρυχθέντος μεγάλου Ἐθνικοῦ Εὐεργέτου, ἐγεννήθη μὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει,

κατάγεται δ' ἐκ Κεσορατίου, χωρίου τοῦ τμήματος Λιουντζουριάς τῆς Ἐπαρχίας Δρυϊνουπόλεως, ἀπέναντι τοῦ Ἀργυροκάστρου τῆς Ἡπείρου, ἐξ οὗ ἀπέχει δύομισοὺ σχεδὸν ὥρας, ὅπερ, ὡς γνωστόν, κατέστησε κέντρον τῆς ἐθνικῆς δράσεώς του. Μετὰ τὰς πρώτας ἐν Κωνσταντινουπόλει σπουδὰς του, εἶχε διδαχθῆ τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, ἀναδειχθεὶς ἀριστοῦχος διδάκτωρ τοῦ ἐν Μονάχῳ Πανεπιστημίου. Μαχητῆς πεφιλημένος τοῦ διασῆμου καθηγητοῦ τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου Χόντζεφεφ εἶχε μεταφράσει Γαλλιστὶ τὴν πολύτιμον αὐτοῦ συγγραφὴν περὶ τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου. Ἐπανελθὼν δέ εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶχε πολιτευθῆ, ἀντιπροσωπεύσας κατ' ἀρχὰς ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ τὴν Θεσσαλίαν, εἶτα δὲ τὴν Ἀττικὴν. Διακριθεὶς δὲ ἀμέσως διὰ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ περίνοιαν, τὴν ἐνημερότητα εἰς τὰ ἐθνικά καὶ διπλωματικά ζητήματα καὶ τὴν διπλωματικὴν αὐτοῦ δεξιότητα, ἀνέλαβεν ἐπὶ τῆς Ὑπουργείας Ράλλη, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐτιμᾶτο ἐξόχως ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων ἐπικρατειῶν.

Μετά τήν ἄλωσιν τῶν Ἰωαννίνων καί τήν ἀπελευθέρωσιν τῆς Βορείου Ἡπείρου ἢ ὑπό τόν Βενιζέλον Κυβέρνησις ἐξελέξατο αὐτόν ὡς τόν ἐνδεδειγμένον καί καταλληλότατον Γενικόν Διοικητήν τῆς ἐλευθερωθείσης Ἡπείρου, ἐδρεύοντα ἐν Ἰωαννίνοις. Ἡ Διοίκησις τοῦ κ. Ζωγράφου ἐν Ἡπείρῳ κατέλιπεν ἀρίστας ἀναμνήσεις. Ἡ πολιτική καί διοικητική ἱκανότης του εἶχεν ἐπιβληθῆ εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς. Παραλαβὼν τήν ἐπί αἰώνας μακροῦς διατελέσασαν ὑπό τόν τουρκικόν ζυγόν ἱστορικὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἡπείρου, μετέδωκεν εἰς ταύτην νέαν Εὐρωπαϊκὴν μορφήν, ἐδραιώσας τήν τοπικὴν ἀσφάλειαν, εἰσαγαγὼν τόν ηλεκτρικόν φωτισμόν καί τακτοποιήσας τήν οἰκονομικὴν κατάστασίν της, οὕτως ὥστε ν' ἀποδώσῃ εἰς τό Δημόσιον καί περισσεύματα ἀκόμη ἐκ τῶν ἐσόδων της, ὑπερβάντα τό ἑκατομμύριον. Ὄταν δέ, μετὰ τό πέρας τοῦ δευτέρου ἐνδόξου πολέμου, ἔμαθε τήν παρά πᾶσαν ἐλπίδα σχεδιασθεῖσαν ὑπό τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων δημιουργίαν παρεισάκτου ἐν Ἡπείρῳ νέου Ἀλβανικοῦ κράτους, περιλαμβάνοντος τὰς Ἑλληνικωτάτας Ἡπειρωτικὰς πόλεις, τό Ἀργυρόκαστρον, τήν Κορυτσάν, τό Δέλβινον καί τήν Χειμάρραν, δέν ἠδύνατο ν' ἀνεχθῆ τήν εἰς νέον ζυγόν, χεῖρονα τοῦ Τουρκικοῦ, ἐπαναγωγὴν τῆς ἐλευθερωθείσης διὰ μεγίστων θυσιῶν

Βορείου Ἡπείρου καί τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος Ἀργυροκάστρου, καί παρητήθη ἀπό τῆς θέσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ὅπως συναγωνισθῆ μετὰ τῶν συμπατριωτῶν τοῦ Ἡπειρωτῶν εἰς τόν νέον ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱερόν ἀγῶνά των. Ἡ ἀπόφασίς του ἦτο δικαιότατη καί ἅμα τολμηροτάτη διότι ἢ ὑπὲρ ἐσπιῶν καί βωμῶν ἄμυνα τῆς Ἡπείρου δέν ἀντετίθετο μόνον κατὰ τῶν ἐθνοποιουμένων Ἀλβανικῶν σπιφῶν, ἀλλὰ κατὰ τῆς ἐκδηλωθείσης μετὰ πολύμηνον σκέψιν ἀποφάσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, αἵτινες ἐπενόησαν τήν δημιουργίαν νέου κράτους πρὸς διατήρησιν τῆς ἰσορροπίας ἐν τοῖς Βαλκανικοῖς καί παρά τόν Ἀδρίαν.

Ὁ νέος ἀγὼν τῶν Ἡπειρωτῶν ἀνεῦρεν ἀμέσως ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Ζωγράφου τόν ἀναδεδειγμένον ἀρχηγόν του, πολιτικόν ἅμα καί διπλωμάτην, δυνάμενον νά φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας αὐτόν. Αἱ πρῶται δέ ἐνέργειαι του, ἢ διοργάνωσις τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τῆς ἀνακηρυχθείσης Ἡπειρωτικῆς Αὐτονομίας καί τὰ διπλωματικά του ἔγγραφα πρὸς τήν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καί πρὸς τὰς ξένας ἔτι Δυνάμεις, ἐδικαίωσαν τήν ἐπ' αὐτοῦ πεποίθησιν τῶν τε ἀγωνιζομένων Ἡπειρωτῶν καί συμπαντος τοῦ πανελληνίου, ὅπερ μετ' ἐνδιαφέροντος μεγίστου παρακολουθεῖ τόν ἀγῶνά του.